

OPRAVDU JE VZKŘÍŠENÝ

O co se opírá naše víra? A náš život?

Ježíšovo vzkříšení je hlavní křesťanskou zvěstí. Ale jsou si jí křesťané opravdu jisti?

Je jejich víra postavená na solidních základech?

Hovoříme o tom se staršími dětmi ve věku, kdy pro ně nejsou mnohé věci příliš jisté.

(5. – 6. třída ZŠ)

Katecheze č. 6 z cyklu „Ježíš nás vede“

Provokace (úvod do tématu)

Do hodiny náboženství se k nám přišel podívat nový kluk. Když se řeč stočila na událost vzkříšení, řekl: „Celý je to nějaký divný...“ Honza je celý rozrušený. Katechetka se snaží trpělivě vysvětlit, že existují důkazy o tom, že Ježíš skutečně žil a že je velmi pravděpodobné, že vstal z mrtvých. Najednou z Honzy vyletí: „To není možný...! Když někdo jednou zemře, tak je mrtvej!“ S přesvědčením a energií typickou pro osmáka zopakoval to, co často slýchává doma.

„Možná si to vymysleli, aby nevypadali jako úplní blbci! Anebo si to jenom představovali – zdálo se jim, že něco vidí.“ Závěr pak už předem zavrhuje jakoukoli odpověď: „Já jsem tam nebyl, takže tomu nemůžu věřit!“

Katechetka hledá odpovědi. Snaží si srovnat myšlenky. Mohli bychom jí pomoci? Co bychom řekli mladému člověku, který si něco takového myslí?

Názor odborníka (pracovní list)

Na pracovním listě najdeme poznámky o vzkříšení, které si připravil imaginární řecký profesor Theosofos. Na každou ze čtyř Honzových otázek, které vidíme dole, připravil tři odpovědi:

1. Ten, kdo je mrtvý, už neexistuje;
2. Svědkové jsou falešní;
3. Měli nějaké vidění;
4. Já jsem tam nebyl.

Bohužel profesor je roztržitý a nepořádný, takže lístečky se svými poznámkami zamíchal a rozházel. Naše skupina se teď může vyznamenat a pomoci mu s jejich uspořádáním (ke každému argumentu najít tři odpovědi). Můžeme buď dát účastníkům texty v černobílé verzi, nebo jim pomoci barvami lístků, na kterých jsou napsány (1 – červená, 2 – zelená, 3 – žlutá, 4 – modrá).

Nejsme tak originální (podněty k diskusi)

U mladých lidí tohoto věku je normální, že si kladou otázky, jestli to, co jim říkají dospělí, je pravda, jaké jsou o tom důkazy a jestli je možné za takovým tvrzením osobně stát. Je to důležité pro jejich růst a autonomii a zároveň se tady hraje o naše postavení katechetů: je možné věřit tomu, co říkáme? Naše schopnost poskytnout těmto mladým osobní a upřímné odpovědi bude nejlepším svědectvím: „A proč tomu věřím já? Co mě o tom přesvědčuje nejvíc?“

Otázka uvěřitelnosti vzkříšení vždycky doprovázela dialog mezi křesťany a nekřesťany. Stojí za to si společně přečíst a diskutovat poznámku Gamaliela v sídle velerady (nejvyššího židovského soudního dvora), která soudila apoštoly právě kvůli tomu, že mluvili o Kristu ukřižovaném a vzkříšeném (Sk 5,34-39).

Zdá se, že dva tisíce let potvrzuje jeho intuici: to, co nepochází od Boha, skončí; to, co pochází od Boha, nemůže být zničeno a zapomenuto.

Život je... otevřený účet!

Poslední věcí, o které můžeme uvažovat, je následující tvrzení: O koho nebo o co opíráme svůj život? V čem spočívá naše naděje do budoucna? Komu jsme schopní důvěřovat?

Rozhovor s mládeží pak ukazuje na důležitou roli rodičů, rodiny, přátel... možná také učitelů nebo společnosti obecně. Někdo už možná bude vědět něco o pojištění nebo o službách státu pro lidi ve fyzických nebo ekonomických nesnázích. Někdo vyjádří své pochybnosti o tom, že druzí jsou schopní skutečně pomoci a že si každý musí pomoci sám.

Ježíšova slova o důvěře v prozřetelnost Boha, který je Otcem, jsou potvrzené jeho každodenní zkušeností, zázraky a zvláště jeho předvídaným a uskutečněným vzkříšením. V průběhu historie se mnozí lidé svěřili jemu a jeho církvi a ze svého života učinili něco krásného a velkého. Teď tato výzva přišla i k nám. Budeme jí věřit a svěříme se jí?

Autor: Raimondo Pierfortunato.

*S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista
6/2017 – 2018 David Žofák.*

POZNÁMKY KE VZKŘÍŠENÍ

Od našeho odborníka, prof. Theosofa

